

det er dert, at den naturlige Opfordring har ligget til at bringe dette Spørgsmaal frem. Der kan, saavidt jeg skjønner, i Virkeligheden kun gøres en eneste Bemærkning til Forsvar for at lade det blive ved de nuværende Forhold, og det er den, at det vel kan være, naar man ser ret skarpt paa Sagen, at saa kunde ogsaa selve Thinglæsningsformen taale en Reform, ikke en radikal Forandring, men en Reform i eet Punkt, nemlig, at vi i Stedet for Thinglæsningen holdt os strengt til Indtegningen, til Protokollationen, saaledes at Gyl-digheden lige overfor Trediemand ikke regnedes fra den bestemte Retsdag, da Thing holdes, og den saakaldte Thinglæsning foregaar, men fra Indtegningsdagen. Ogsaa Thinglæsningen er jo egentlig en Autoritet i en vis Forstand, idet det aabenbart ikke har nogen virkelig Nytte, om disse Dokumenter fremmules paa Retsdagen, men det, hvorpaa det kommer an, er den skriftlige Indregistrering, Indtegningen; dersom man altsaa kom til at gøre den egentlige Indtegning til det Afgjørende, vilde der jo ikke længere være Spørgsmaal, netop om den Retsdag, paa hvilken Væsendtgjørelsen kan finde Sted. Men dette synes mig dog ikke i og for sig at indeholde noget virkelig Forsvar for at beholde de eiendommelige Bestemmelser, der have bevaret sig paa Grund af en lang historisk Tradition, som jeg ikke her tør indlade mig paa at udvilde for Thinget, med Hensyn til Skjoder og Pantebreve. Jeg haaber saaledes at have tilstrækkelig forklaret for det ærede Thing, at jeg ikke har svigtet mit almindelige Standpunkt ved noget-somhelst radikalt Forslag i dette Punkt, men at jeg, støttende mig til vor historiske Udvikling og den Erfaring i den Slags Forhold, som paa andre Steder har gjort sig gjældende, har søgt at bringe et Forslag frem, som stod i en naturlig Sammenhæng med hele Lovfor-slaget, et Forslag altsaa, ved hvis Forkastelse der ganske vist vil blive en vis Mangel i Afkræftelseskapitlet. Det kan være et Spørgsmaal, om der ikke i saa Tilfælde ved 3die Behandling burde optages et Forslag i Eghed med den Bestemmelse, der findes i den norske Konkurslov, at Skjoders og Pantebrevs eller dog Pantebrevs Thinglæsning maa have

fundet Sted før Konkursens Udbrud for at gjælde ligeoverfor Fallitboet; thi lader os vel huske paa, at i disse Tilfælde staa paa den ene Side smaa praktiske Ubesvemmeligheder, som jeg er overbevist om, at enhver Praktikant i Løbet af saa Uger vil være kommet ud over, men paa den anden Side staaar et virkeligt Retstribut for den Paagjældende, ligeoverfor hvem Dokumentet kommer til at gjælde, uagtet det efter de almindelige Regler for Betingelserne for Rettens Erhvervelse ligeoverfor Trediemand ikke burde gjælde. Dette er Synspunktet. Men som sagt, mine Herrer, jeg har en levende Følelse af, at Thinget har behandlet hele denne Sag med megen Velvillie, og jeg sætter saamegen Pris paa den Forstaelse, hvori vi ved 2den Behandling have gjen-nemført de 150 første Paragrafer, at jeg — skjøndt jeg som sagt maa tage et Forbehold, idet jeg ikke veed, hvorledes det vil blive optaget i Landsthinget; de ærede Medlemmer ville forstaa, at der kan være flere af Proceß-kommissionens Medlemmer, der lægge megen Vægt paa Forslaget, saaledes som det fra Først af er affattet — at jeg, siger jeg, efter at have forklaret mit Standpunkt, nu skal for min Person være villig til at modtage den Beslutning, som det ærede Thing maatte tage efter dets Indtryk af den hele Forhandling, hvilket jo ikke udelukker, at jeg med en sær-egen Interesse imødeser, hvorledes ærede Medlemmer her ville stemme.

Steenstrup: Mit Navn findes blandt Navnene paa det Flertal, der foreslaar, at de tidt omtalte Paragrafer skulle udgaa. Jeg maa imidlertid erklære, at jeg kunde stemme baade for det One og for det Andet, men Grunden, hvorfor mit Navn findes her, er den, at jeg havde en Forvisning om — og den samme Tanke har gjort Indtryk paa Udvalget i dets Helhed — at Lovens Skjæbne ved 3die Behandling, naar disse Paragrafer gif ud af den, vilde være meget mislig; jeg sølte mig overbevist om, at Loven da rimeligvis ikke vilde gaa igjennem. For mit eget Vedkommende kunde jeg meget godt gaa ind paa at lade disse Paragrafer blive staaende, thi det er faldet i min Lod i 14 Aar at have havt den Pligt, at ud-